

– Varför erkändes vi inte samtidigt som Palestina?

– Att Sverige erkänner Västsahara är att säga ja till internationell rätt. Alla internationella lagar, protokoll och överenskommelser har skapats för att ha en verklig effekt i folks liv, inte bara för att vara lagar på ett papper, säger Abida Mohamed Buzeid när ett svenskt erkännande av Västsahara kommer på tal. Hon är i tjugofemårsåldern och jobbar med en ickevåldsgrupp i flyktinglägren.

När vi berättar att vi kommer från Sverige känner de flesta vi träffar till att Sveriges riksdag 2012 beslutade att erkänna Västsahara men att beslutet inte verkställdes. Nu har Sverige en rödgrön regering med de partier som röstade för ett erkännande. Alla undrar och frågar. När kommer erkännandet? Varför kom det inte samtidigt som erkännandet av Palestina? Fyrtio år av passivitet från omvärlden har inte gett västсахarierna mycket hopp. Men detta, att Sverige genom riksdagsbeslutet närmat sig ett erkännande, väcker hopp hos människor som så desperat behöver det.

– Ett erkännande från Sverige skulle innebära att ni ser oss som ett land, att ni ser mig och mitt folk, att vi faktiskt existerar i den här världen och att vi har rätt att leva i fred, frihet och har rätt till självbestämmande. Det skulle vara bra gjort av er, säger Khira Moh-Bachir när vi träffar henne i lägret Rabouni.

Det är tio år sedan jag var i flyktinglägren senast. Mycket hinner hända på tio år. När jag vandrar runt i lägret Smara inser jag att samtidigt som mitt liv förändrats och levts därhemma, är sorgligt mycket sig likt i flyktinglägren. Några fler affärer, några fler asfalterade vägar, annars mest sand så långt ögat kan nå och ett folk som längtar efter sitt hemland.

En av skillnaderna är dock att för tio år sedan vågade jag inte hoppas på ett svenskt erkännande av Västsahara. Det fanns inte på kartan. Men det gör jag nu. Den senaste tiden har Västsahara seglat upp på den politiska agendan i Sverige. I mars i år ställde Expressen statsminister Stefan Löfven mot väggen i frågan om erkännande av Västsahara. Att en svensk statsminister pressas om Västsahara-frågan i en av landets största kvällstidningar är ett rejält kliv framåt för en fråga som tidigare bara undantagsvis fått plats i medieljustet. Det är viktigt att hålla i

– Om Sverige erkänner Västsahara ger det mig tron på att det fortfarande finns rättvisa, säger Tiba Chagaf.

– Att erkänna oss är att följa internationell lag, menar Abida Mohamed Buzeid.

– Ett svenskt erkännande betyder att ni ser oss, säger Khira Moh-Bachir.

åtänke när erkännandet nu verkar dröja och det talas om en ny Västsahara-strategi inom Socialdemokraterna.

– Om Sverige erkände Västsahara skulle det ge mig en tro på att det i världen fortfarande finns människor som försvarar rättvisan, att det fortfarande finns människor som inte styrs av materiella intressen framför mänskliga rättigheter, säger Tiba Chagaf när vi träffas i den befriade delen av Västsahara för att tillsammans demonstrera mot Marockos mur.

Hans röst ekar i huvudet. Hans och alla andras. Känslan när jag lämnar lägren denna gång är att ett svenskt erkännande betyder så mycket mer än jag hade trott. Mänskligt, symboliskt och politiskt. Att det på riktigt skulle vara ett konkret steg mot rättvisa för det västсахariska folket.

Min uppmaning till Stefan Löfven och Margot Wallström: Jag vill inte komma tillbaka till lägren om ytterligare tio år och än en gång möta sand så långt ögat kan nå och ett folk som fortfarande längtar efter sitt hemland. Lyssna på det västсахariska folket.

Det är dags att erkänna Västsahara!

Text och bilder:
Kristin Ivarsson,
föreningschef Emmaus Björkä